

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN**

18. marts 2015

Besvarelse af spørgsmål 1 ad L 153 stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 2. marts 2015 efter ønske fra Stine Brix (EL)

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22/1-15 fra Translatørforeningen, jf. L 153 - bilag 2.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 35 29 10 01

CVR-nr 10 09 24 85

evm@evm.dk

www.evm.dk

Svar:

Jeg skal indledningsvist henvise til mine besvarelser på henholdsvis spørgsmål 433 alm. del af 30. oktober 2014, spørgsmål 54 alm. del af 3. december 2014 og spørgsmål 68 alm. del af 16. december 2014.

Baggrunden for lovforslag L 153 er, at kvaliteten af de ydelser, som translatører leverer, ikke sikres ved selve beskikkelsen, men ved den uddannelse, som ligger bag. En beskikkelse, hvor merværdien i forhold til uddannelsen alene er et tjek af straffe- og restanceattest, vurderes ikke at være nødvendig eller relevant i forhold til at sikre kvaliteten af de pågældendes ydelser.

Translatørforeningen m.fl. spørger i deres henvendelse til, hvad baggrunden er for at ophæve lov om translatører i dag, når man i 2009 frafaldt lovforslag om samme. Samtidig spørger foreningerne, hvordan hensynene bag retsplejelovens og Den Europæiske Menneskerettigheds Konvention, fremover vil varetages.

Det tidligere forslag om ophævelse af translatørloven var en del af en vurdering af proportionalitet i ordningen i forhold til servicedirektivets specifikke krav herom. Det var ikke en vurdering af, om ordningen ud fra en samlet betragtning var en fordel.

Lovforslaget, som blev fremsat den 25. februar 2015 er baseret på en samlet betragtning ud fra nogle generelle synspunkter vedr. de fordele og ulemper, som lovregulerede erhverv medfører.

Regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti har som en del af "Aftale om en vækstpakke" (juni 2014) aftalt, at der skal gennemføres en række initiativer for at lette markedsadgangen og fjerne unødvendige barrierer mv. for en række mindre erhverv. Det er herunder aftalt at afskaffe beskikkelsesordningerne for translatører og tolke.

En tværministeriel taskforce har forud for aftalen om en vækstpakke set på de lovregulerede erhverv i Danmark. Taskforcen så bl.a. på, om der

findes regler og administrative byrder, som hhv. kunne moderniseres og fjernes, så de oprindelige beskyttelseshensyn kunne opnås på en mindre byrdefuld måde.

Taskforcen vurderede blandt andet, at beskikkelsesordningen for translatører kunne afskaffes.

I forhold til foreningernes bemærkninger om retsplejelovens § 149 skal det bemærkes, at en afskaffelse af beskikkelsesordningen ikke vil gå ud over retssikkerheden. Der er i lovforslaget foreslået en konsekvensændring af retsplejelovens § 149, hvor det foreslås, at der ved anvendelse af translatører og tolke i forbindelse med retssager, skal være tale om en *uddannet translatør*. Det fremgår også af forslaget, at der ikke er tilsigtet ændringer i forhold til domstolenes anvendelse af translatører og tolke.

Det bemærkes i øvrigt, at Justitsministeriet har nedsat et internt udvalg som bl.a. har til opgave at identificere forslag, der kan sikre adgang til tolkeydelser af højere kvalitet på Justitsministeriets område. Udvalget forventes at afslutte sit arbejde ved udgangen af 1. kvartal 2015.

Som det også er anført i min tidligere besvarelse af spørgsmål 433 alm. del af 30. oktober 2014, er forslaget om ophævelse af translatørordningen ikke i konflikt med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Bestemmelsen, som foreningen henviser til i konventionen, giver enhver, der er anklaget for en lovovertrædelse ret til at få vederlagsfri bistand af en tolk, hvis vedkommende ikke forstår eller taler det sprog, der anvendes i retten. Denne ret ændrer lovforslaget ikke på, og hensynet med bestemmelsen består uændret.

Det fremføres endvidere i henvendelsen, at notarkontorene vil kunne få problemer med at håndtere en stigende efterspørgsel af ydelser, hvis oversætteren ved de såkaldte ”bekræftede oversættelser” skal benytte en notar til at få bekræftet sin underskrift. Først og fremmest skal det bemærkes, at lov om translatører ikke regulerer de såkaldte ”bekræftede oversættelser”. Anvendelsen heraf er baseret på en praksis, som har udviklet sig gennem tiden i branchen, hvor en beskikket translatør kan forsyne oversættelser med en bekræftelsespåtegning. Translatører vil også fremover kunne underskrive sig som translatører. Det vil være op til markedet at anerkende dette på samme måde, som oversættelser udført af *beskikkede* translatører i dag anerkendes. Underskriften vil, når der er behov, efterfølgende kunne verificeres af en notar, sådan som det allerede foregår i dag, inden for de sprog, hvor der ikke er beskikkede translatører. Det gælder blandt andet kinesisk.

Det er væsentligt at bemærke, at blot fordi en beskikket translatør efter den gældende lov har underskrevet og ”bekræftet” en oversættelse, er det ikke i sig selv en garanti for oversættelsens rigtighed eller kvalitet.

Erhvervet og foreningerne derudover har flere gange fremhævet, at

”bekræftede oversættelser” kun udgør en mindre andel af behovet for oversættelser. En notar foretager desuden alene en bekræftelse af translatørens underskrift og sikrer ikke nogen kvalitet eller sikkerhed for selve oversættelsen. Det må antages, at bekræftelse af en underskrift kan ekspederes hurtigt rent tidsmæssigt.

I forlængelse heraf kan det nævnes, at Erhvervs- og Vækstministeriet vil tage initiativ til at hjælpe translatørbranchen med at udbrede og kvalificere den europæiske kvalitetsstandard på oversættelsesområdet, så den i højere grad kan blive anvendt til rent faktisk at sikre kvalitet i oversættelsesydelser, samt signalering af dette udadtil. Dette kan fx indebære, at de relevante brancheorganisationer, som det kendes fra en række andre erhverv, går sammen om at fremme deres medlemmers interesser bedst muligt, fx via en certificerings- eller tilsynordning ud fra kravene i den europæiske kvalitetsstandard.

Foreningerne bemærker afslutningsvist, at en afskaffelse af ordningen vil medføre manglende motivation til at tage uddannelsen til translatør, og efterspørger i stedet, at uddannelsesniveaueet for oversætter i ”fjernere” sprog højnes, så kvaliteten dermed sikres.

Jeg mener ikke, at lovforslaget fjerner motivationen for at tage en translatøruddannelse i Danmark. Personer, der interesserer sig for sprog og oversættelse, må fortsat forventes at søge mod de specifikke uddannelser som cand.ling.merc med translatør- og tolkeprofil eller translatøreksamen. Personer, der har bestået disse uddannelser, vil fortsat have deres uddannelsesmæssige baggrund til at adskille sig fra andre oversættere, eksempelvis ved at kalde sig ”uddannet translatør”. Det er vigtigt at sikre, at der uddannes personer med gode sprogkompetencer, og der påtænkes derfor ikke umiddelbart ændringer af uddannelses- og eksamensmuligheder.